

златни дуката, което се виждало отъ единъ документъ¹⁾). Сжщитѣ дубровчани търгували изъ много български градове, като София, Видинъ, Вратца (Vuraza), Орѣхово (Orese), Баба-Дагъ, Ловечъ (Lovce) и др. Споменатиятъ отъ Пловдивъ дубровчанинъ навѣрно не е билъ първия и единственъ колонистъ въ този градъ. Нѣколко години по-късно презъ 1557 г. е регистриранъ въ нотариалнитѣ книги на дубровнишката република договоръ за уреждане паричнитѣ вземания между дубровнишкитѣ търговци, живущи въ Пловдивъ. Търговецътъ Блазио Биска заявява предъ нотариуса, че е получилъ едно вземане чрезъ Николо Антонио, бившъ слуга на Джиорета²⁾, жителъ на Пловдивъ, починалъ тамъ, за смѣтка на Франа, дъщеря и наследница на Николо Хаджи, сжщо починалъ въ Пловдивъ. За настойници на малолѣтната Франа сж били назначени Никола ди Бона, Петро ди Бенеса, Марино ди Гондола, Иоанъ ди Бона и Стефано ди Гради³⁾. Споменатиятъ Блазио Биска се задължилъ допълнително да заплати за една кжща въ Пловдивъ такава сума пари, каквато щѣли да опредѣлятъ Марино ди Черва и Николо ди Бона⁴⁾.

Въ дубровнишкия архивъ е запазенъ списъка на всички дубровчани къмъ 1559 г., които били заселени като колонисти въ разнитѣ градове изъ турската империя. Следъ като се изреждатъ имената на членоветѣ отъ търговскитѣ колонии въ Нови Пазаръ, Скопие и София, следва списъка на пловдивскитѣ търговци. Въ този градъ е имало 7 търговски кжщи: 1) Biagio di Besca, 2) Rusco di Vitto, 3) Nicolo Cros-potovich e Staneta Jossusovich, 4) Giovani e Nicolo compagni, 5) Giovani d'Andrea, 6) Nicolo di Antonio и 7) Nicolo Stiepanovich⁵⁾. Отъ изброе-нитѣ въ този документъ дубровчани, живущи въ Пловдивъ, сж споменати въ други нотариални книжа Николо ди Антонио и Биаджио Биска. Този списъкъ на колониститѣ е билъ изпратенъ за знание на посланицитѣ въ Цариградъ, за да се знае точно, кои лица трѣбвало да бждатъ освободени отъ плащането на мита. Изглежда, че въ това отношение турцитѣ правили пречки на дубровчанитѣ, защото един-ствено тѣ били привилегировани отъ всички чужденци въ империята. Действително, запазени сж сведения, че още въ ранни времена — презъ 1589 г. — турскитѣ власти сж се стремили по единъ произволенъ начинъ да обложатъ съ мита стокитѣ на пловдивскитѣ дубровчани. Въ архивитѣ за тази година се споменава въ едно нареждане, изпратено отъ републиката до дубровнишкитѣ посланици по трибута, платимъ въ Цари-градъ, че поради произволното облагане на дубровнишкитѣ търговци въ Пловдивъ отъ турскитѣ власти, противно на заведенитѣ отъ по-рано обичаи, съ разни мита, между дубровчанитѣ търговци настанала сума-тоха. Отъ Дубровникъ дали нареждания до посланицитѣ да се явятъ веднага при висшитѣ турски сановници въ Цариградъ и напомнятъ, че

1) „Item in nel credito quale hanno sopra Gioratha de Andrea rauego habitante in Plovdino quale et de ducati cento ottanta otto d'oro come appare per uno instru-mento“. Div. canc. т. 132 ф. 235 сл.

2) Този търговецъ Джиорета е сжщия Gioratha de Andrea, който се споменува като пловдивски търговецъ презъ 1547 г.

3) Div. not. т. 115 ф. 104 (Die XXIII Februarij. 1557).

4) п. т. ф. 104V^o.

5) Lett. e com. т. 27 ф. 178.